

PODMRAČSKÝ MLÝN č.5

Usedlost v obci Mrač je ve vlastnictví manželů Zavadilových. Koupili ji roku 2008 od rodiny Losenických, kteří zde až do nástupu totality a hromadného znárodnování roku 1949 provozovali mlýnskou živnost.

Naše slova:

Při pátrání po historii mlýna jsme našli výpis textu z kroniky, který zmiňuje tento mlýn již v roce 1620. Je zde popsáno jak byl mlýn vyjmut z roboty v konopištském panství a kolik větelů jednotlivých surovin zato museli každoročně odevzdat na zámek Konopiště.

Nejstarší budova objektu, hlavní velké stavení nalevo, má tedy dlouhou historii. Postupně byla usedlost dostavovaná dle potřeb, takže v době své největší slávy zde byla pekárna, stáje, penzion a několik pavlačových bytů pro služebnictvo. Ve mlýně se mlelo, pekli se chleba a koňský povoz ho rozvážel ještě teplý po blízkém okolí. Mlýnem vedla veřejná cesta a pocestný si mohl odpočinout pod velkou lípou, dostal chléb a pivo. Asfaltovou silnici v Podmračí vybudovali až v 50.tých letech, do té doby byl mlýn důležitou a frekventovanou zastávkou na cestě.

Pro nás má mlýn svůj rodinný příběh. V roce 2007 zemřel manželův strýc, pan Miloš Zavadil. Byl herec a tanečník, mnozí si jej pamatují z hlavní role Honzy V muzikálu Starci na chmelu nebo jako tanečníka v muzikálu Dáma na kolejích. V 70.tých letech emigroval a při jednom natáčení s koňmi se do nich zamiloval a zcela propadl spojení koňského světa s divadelním show. Absolvoval vysokou jezdeckou španělskou drezurní školu ve vídeňském Hofburgu a zbytek života věnoval této vášni. S partnerem vybudovali nedaleko Vídně romantický hřebčín v anglickém stylu s koňmi plemene Welsh Cob. Jeho umělecké ambice promítl i do vybudování sídla plného starožitných sbírek nábytku, porcelánu, obrazů a uměleckých drobností.

Když jsme s manželem po jeho smrti hřebčín Gschwendthof v Rakousku zdědili, strávili jsme tam mnoho týdnů času nutného k zabezpečení všech koní, ostatních zvířátek a nemovitosti. Dostatek nato, abychom se zamilovali do koní a genia loci daného místa. Rozhodli jsme se koupit nedaleko Prahy usedlost a zde pro sebe vybudovat takový malý duplikát, kam bychom si část této nádhery i s atmosférou odvezli.

Bydlíme na východním kraji Prahy a Mrač byla svou polohou a dostupností ideální – vlakové spojení do Prahy a dálnice. Nechtěli jsme být vždy odkázáni jen na auto. Mlýn jsme velkoryse zrekonstruovali pro potřeby naší velké rodiny. Namísto původního záměru drobných oprav došlo k totální rekonstrukci a krom

obvodových metr širokých kamenných zdí nezůstal doslova kámen na kameni. Vnitřní prostor hlavní budovy měl asi 12 malinkatých místností, dnes je zde jeden velký obytný prostor s otevřenou půdou. Nechali jsme kompletně vyměnit všechny trámy, které byly patrně ještě původní a zcela zdevastované. Pan tesař byl zakázkou nadšen – nazval jí prací svého života. Sám chodil po šumavském lese a hledal mohutný strom, ze kterého udělá 13 m dlouhý trám.

Hlavní budovu mlýna jsme vybavili starožitným nábytkem a umístili jsme zde naše sbírky porcelánu a obrazů. Taktéž jsme vybavili oba pokoje pro hosty a prostor pod nimi jsme nazvali „muzeem kočárů a jezdeckých strojů“. I tato místnost má svůj příběh. Jeden kočár vyhrál strýc se svým přítelem na svých životních závodech ve Windsoru v Anglii. Tehdy to pro ně byla velká událost, cestovali lodí se svými koňmi. Na svou výhru byli náležitě hrdí. Tmavozelený vojenský zásobovací gig vás však svým nenápadným vzhledem mezi ostatními zdobnými kočáry neupoutá. Při velkém požáru na hradě Windsor roku 1992 shořela nešťastně velká část vybavení. Po požáru se strýci údajně ozvala kancelář královny Alžběty s prosbou o vrácení kočáru, protože je jediný svého druhu, ostatní při požáru shořely. Strýc královně s lítostí kočár odmítl vrátit. Nakolik je historika pravdivá se dnes již nedozvíme

Po rozsáhlé rekonstrukci obou hlavních budov a stájí v letech 2008/2009 jsme se ještě po nějakém čase rozhodli vybudovat na pastvině přes ulici plnohodnotnou jezdeckou halu pro potřeby drezurních tréninků a hipoterapií. Časem jsme zrekonstruovali také rybník s ostrůvkem a stavidlem a postavili krytý bazén.

V druhém stavení jsme vybudovali pokoje pro hosty. Postupně se zde naše rodina rozrostla a vychovali jsme zde 4 děti. Každé léto sem za námi přijížděli rodiny přátel. Děti trénovali v hale jezdeckou drezuru, provozovali jsme skupinové i individuální hodiny jezdeckví a hipoterapie. Vznikl zde i „svatební projekt“ protože prostor skýtá ideální podmínky pro víkendový pronájem na konání malých romantických svateb. K tomuto projektu mě inspirovala poslední zahradní úprava, a sice demontáž dvou turbín vodní elektrárny a přebudování technického náhonu na další romantický koutek zahrady se spoustou květin a zákoutí.

Proč mlýn prodáváme?

Čas běží, některé naše děti dospěly a rozběhly se do světa, některé vyrostly a mají již jiné zájmy. Koníci nám zestárli a kurzy neprobíhají. Už mlýn nevyužíváme v celé jeho pestrosti a kráse.

Z celého srdce bychom si přáli, aby toto místo našlo nového majitele, který si ho zamiluje jako naše rodina. Ideálně velkou rodinu s koňmi, která zde bude žít a hospodařit s láskou a pokorou, tak jak si to mlýn zaslouží.

Zavadilovi.